Kära Karin, käre Erik, kära familj och vänner

Tack för att jag får stå här idag.
Det är en stor dag, och den känns stor i mig också.

Jag heter Anders, jag är Eriks pappa.
Och sedan den dag jag lärde känna dig, Karin, har det känts mer och mer som att jag också är – i hjärtat – pappa till er båda.
Idag får jag sätta ord på det.
Det gör mig stolt och tacksam.

När ni träffades på lärarutbildningen var ni först studiepartners.
Det låter så vardagligt.
Men jag har förstått att just i det vardagliga, bland kursböcker, sena seminarium och kaffe som kallnar, uppstår något som håller.
Ni blev två människor som arbetade sida vid sida, tänkte tillsammans, lyssnade på varandra.
Det är en vacker grund för ett liv.

Jag minns särskilt när Erik först berättade om dig, Karin.
Det var inget storvulet.
Han sa bara: “Hon är klok, och hon står för det hon tycker.”
Och så log han på ett sätt jag inte hade sett förut.
Det gjorde intryck.
Det var som att han redan då visste att här fanns någon som skulle bli viktig.

Sedan kom den där första sommaren i Dalarna.
När jag hörde er berätta efteråt var det som att lyssna till ett stilla sommarregn.
Små bilder som fastnar:
den där stigen genom skogen som ni gick om och om igen,

Skapa ditt eget personliga tal på brollopstal.se

den röda bryggan som blev er plats att prata på,
termoskaffe och mackor i ryggsäcken,
och kvällar som drog ut för att samtalen inte tog slut.
Ni fann en rytm.
Inte hastig, inte långsam – er rytm.

Efter examen flyttade ni till Uppsala.
Det är ett modigt steg, att börja på riktigt, att få nycklarna till en dörr som bara är er.
Den där 50-talslägenheten ni tog er an – den minns vi alla.
Ni gjorde inte bara ytor finare.
Ni visade hur man bygger hem av något som först bara är rum.
Karin, du med dina idéer och din blick för linjer och ljus.
Erik, du med dina noggranna händer och din tålamodsprövande envishet.
Tillsammans hittade ni lösningar som ingen av er hade hittat ensam.
Jag tror att den där renoveringen sa mer om er som par än tusen ord.
När färgen inte täckte som ni tänkt.
När ett gammalt rör vägrade samarbeta.
När ni behövde pausa och gå en sväng runt kvarteret innan ni tog nästa beslut.
Allt det där lärde er att hålla i, släppa lagom, och fortsätta med värme.

Och så förlovningen vid Fyrisån.
Inget stort arrangemang, inga strålkastare.
Bara ni två, vattnet som drog förbi, och orden som ni vågade säga högt.
Det är just därför jag tycker om den bilden så mycket.
Den är er:
varsam, eftertänksam, sann.

Jag vill också säga något om er var och en, som jag har sett det.

Karin, du är omtänksam, principfast och kreativ.
Det märks i hur du planerar en enkel helgutflykt så att alla känner sig sedda,
i hur du håller fast vid värderingar även när det vore bekvämare att släppa,
och i hur en balkong blir en plats för doft av mynta och timjan därför att du kan

se vad som går att väcka till liv.
Skapa ditt eget personliga tal på brollopstal.se
Det är en styrka att kunna bry sig utan att tappa riktning.
Den styrkan bär.

Erik, du är eftertänksam, lojal och humoristisk.
Du tänker färdigt innan du pratar, du står kvar när det blåser,
och du får människor att andas ut med ett skratt när läget är spänt.
Jag har sett det sedan du var liten, och jag ser det lika tydligt nu.
I dig finns en trygghet som gör att andra vill vara nära.

Tillsammans är ni ett par som kan allt det där som ser enkelt ut men som kräver så mycket:
att lyssna på varandra på riktigt,
att säga “jag hör vad du säger” innan man säger “jag tycker så här”,
att unna varandra glädjen i det lilla.

De små sakerna, ja.
Era helgutflykter med picknick – filt, bröd, ost, kanske en bok, och den där känslan av att tiden räcker.
Era körkonserter – att sitta bredvid varandra, ta in samma klang, låta musiken tala där orden tar paus.
Era örter på balkongen – pysslet med jord och vatten, doften som möter när man öppnar dörren.
Och så surdegen, förstås.
Det låter så banalt, men jag tror att det finns ett löfte i att mata något som växer långsamt.
Att vänta in.
Att grädda när tiden är rätt, inte när man har bråttom.
Det är också ett sätt att älska.

Ni är lärare.
Ni har valt ett yrke som handlar om att tro på utveckling, att tända lampor inombords, att hålla ramar och ge hopp.
Jag vill säga att det syns i hur ni är mot varandra.

Ni leder utan att styra, Skapa ditt eget personliga tal på brollopstal.se
ni uppmuntrar utan att kräva,
ni sätter gränser som justerar, inte sårar.
Det är en stor gåva.

Idag är en borgerlig vigsel, och det passar er väl.
Orden är enkla, men de bär.
Det här handlar om ansvar, respekt och fri vilja.
Om att förnya ett val varje dag, inte bara på en dag som denna.

Om jag får, vill jag ge er några ord att bära med er.
Inte som regler – ni behöver inga – utan som påminnelser.

Välj varandra varje morgon, också de morgnar när brödet spricker och kaffefiltret viker sig.
Vakta er tid – den ni delar och den ni behöver själva – som något värdefullt.
Var generösa med berömmet, snabba med förlåtelsen och långsamma med domarna.
Kom ihåg att en oenighet sällan behöver en vinnare, bara en lösning.
Och vårda era ritualer, hur små de än är.
En hand på en axel när ni passerar varandra i hallen kan vara den starkaste meningen ni säger på en vardag.

Till er vill jag också säga:
Sök er tillbaka till det som bar er i början när något känns tungt.
Till stigen i Dalarna, till bryggan, till Fyrisån, till balkongens dofter.
Där finns trådar ni kan ta upp igen.
Ni har redan visat att ni kan.

Som far vill jag ge er min välsignelse, från hela mitt hjärta.
Karin, du är inte bara välkommen i vår familj – du är familj.
Erik, min son, jag ser den man du har blivit, och jag är stolt.
Tillsammans, ni två, får ni mitt förtroende och min glädje.
Vi – era familjer, era vänner – står bakom er, omkring er, och ibland framför er

när ni behöver skydd. Skapa ditt eget personliga tal på brollopstal.se
Och vi firar er, inte bara idag, utan alla dagar som följer.

Låt ert hem fortsätta vara en plats där man får tänka färdigt, där skratt inte har bråttom, och där omtanke har första ordet.
Fortsätt lära, fortsätt skapa, fortsätt välja varandra.

Karin och Erik

Må ert liv tillsammans vara rikt på det som räknas när kvällen kommer:
ärliga ord,
trygga händer,
mat som jäst långsamt,
och en stig ni aldrig tröttnar på att gå.

Tack.

Detta tal skapades med brollopstal.se.Svara på några frågor och generera ditt eget personliga tal nu påbrollopstal.se

Skapa ditt eget personliga tal på brollopstal.se